

δὲν ἦτο δημοτικὴ. Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς, ἐὰν ἐνεκα τῆς βροχῆς ἢ ἐνεκα τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν διαδηλωτῶν ἐφώνησέν τις :

— Λάσπη... ἢ δουλειά τους.

Ἔπεσσε ! Ἔσκατσε !

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαδηλώσεως ὁ ἐνθουσιασμός ἦτο ἀκρατητός. Αἱ ζήτησιν καὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάνη καὶ τοῦ Τσελεπίτσαρη ἦσαν φρενητιώδεις. Μεγάλως συνετέλεσαν ἰδίως πρὸς σχηματισμὸν ρεύματος ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἱ ρυθμικῶς φερόμενα: φωναὶ τῶν παιδίων:

— Ἔπεσσε ! ! Ἔσκατσε ! ! !

— Σὰ πέτση ! ! Σὰ πέτση ! ! !

Καὶ ἐν ἐπεισοδίων

Τὴν διαδήλωσιν παρεκολούθηον καὶ τινες φυγόποιοι, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ ἐξήσκουν τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι μετὰ σημαίων καὶ βεγγαλικῶν φώτων συνελθῆναι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ ἀτοπον τοῦτο ἐξηρέθητε τοὺς ὑποψηφίους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες συνελθόντες ἐπέστειλαν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν Διάδοχον, τὸν Γεώργιον, τὸν Νικόλαον, τὸν Ἀνδρέαν καὶ τὸν Χριστόφορον διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλοῦσιν, ὅπως ἐξαχθῶσιν οἱ συλληθέντες τῶν φυλακῶν πρὸς ἐνάσκησιν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιομάτων. Ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει θὰ γίνῃ στάσις... εἰς τὸ μυαλό των.

Οἱ λόγοι

Ὡς ἦτο ἐπέμενον ἡ διαδήλωσις κατέληξεν εἰς δέκα λόγους, ὧν ἐνταῦθα μνημονεύομεν μόνον τοὺς κυριωτέρους.

Ν. Καλλιφρονᾶς. Ἡ συνδρομὴ ὑμῶν αὕτη εἶνε τόσον πολύτιμος, καθ' ὅσον εὐρισκομένων ἡμῶν ἐν στιγμαῖς πάλης λίαν παρήγορον ἀντλοῦμεν ἐλπίδα.

Ἄλλοι ἐφώνησαν :

— Ζήτω καὶ τοῦ κότσιφ ! Νὰ μᾶς ζήσης μέλλων κῦρ Δήμηρχε καὶ νὰ σὲ χαίρεται ὁ Γέρω.

Γ. Παπαδόπουλος. Ἐπανελθὼν ἀπὸ τὰς Θήβας ἡ ἀντιπολιτεύσεις θὰ κερδίσῃ παντοῦ πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων. Πάλι θὰ ξαναπάω καὶ ὅλος ὁ συνδυαστός θὰ βγῆ χωρὶς ἄλλο. Τὸ θεοῖον ἔπεσε, παιδιὰ, καὶ νὰ μὲ θυμηθῆτε ἡμέρα ποῦ εἶνε ἀπόψε.

— Γιά σου καναρίνι μου, ἐφώνησε τὸ πλῆθος. Σὰ Θεὸς μᾶς τὰ εἶπες.

Ν. Λεβίδης. Ὅσοι θέλετε ὀπίσω μου ἐλθεῖν...

— Ὅλοι, ὅλοι ! Ἐφώνησαν ἐκ τοῦ πλῆθους καὶ ἐγένετο μεγάλη ἀνησυχία. Δὲν γνωρίζω, διατί προὔξενησε τοσοῦτον θόρυβον ἢ εὐαγγελικὴ αὕτη ἀρχὴ τοῦ λόγου, ὅπως δὲν γνωρίζω καὶ τί ἄλλα ἔγινε, διότι ἐκ τοῦ φόβου μου ἀνεχώρησα δραματικῶς.

Σχετικὴ δῆλωσις

Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Ἐ' δημοτικῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων, καίτοι δὲν ἠκολούθησαν τὴν διαδήλωσιν, ἐν τούτοις εἶνε κεκρυγμένοι ὀπαδοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τσοπανάιος

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(Τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἐὶν ἀξίωσιν νὰ γίνων δημοτικώτατα.)

Η ΕΛΛΑΣ

(Ἦχος : Μὲ τὸ κρᾶνος βαρὺ στὸ σκοτάδι.)

Μὲ κλωνάρι ἐλλῆς εἰς τὰ χέρι,
Δίχως ντίφια, ζουρνάδες, βουλιὰ.
Μέσ' σ' αὐτὸ τῶν χαλῆδων τ' ἄσπερι
Τραγουδῶ τὴν καλή μου ἐλλῆ.

¶

Τί ζητοῦν οἱ Γεγέδες στὴν μέση,
Μ' ὑποσχέσεις φωναὶς καὶ φιλιὰ ;
Μὴ θαρροῦν μέσ' στὴν τόση τους ζέση
Πῶς θὰ ρίξουν μ' αὐτὰ τὴν ἐλλῆ ;

¶

Τί φωνάζουν, παιδιὰ, μὴ ῥωτάτε !
Ἄς γαυγίζουν σὰν νᾶνε σκυλιὰ !
Ἄν εἰσεῖς τὴν πατρὸς ἀγαπάτε
Πάρτε ὅλοι στὸ χέρι ἐλλῆ.

¶

Κι' ἂν μισήτε τὸ κάθε κοθῶνι,
Κι' ἂν δὲν θέτε νὰρθοῦν τὰ παλῆ,
Μαῦρο ! Μαῦρο ! παιδιὰ, στὸ κορδόνι !
Κι' ἄσπρο ! ἄσπρο ! στὴν πράσινη ἐλλῆ !

¶

Η

ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ

(Ἦχος : Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη.)

Ἄπὸ τὸ μυαλό βγαλμένο
Τοῦ Ἀρχιπαλωματῆ
Τὸ κορδόνι μας δεμένους
Στὴν οὐρὰ του μᾶς κρατεῖ.

¶

Μὲ τὸ ἐνδοξο κορδόνι
Ἡ πατρίδα θὰ σωθῆ
Κ' εἰς τὰ πράγματα ἐν τέλει
Ὁ κῦρ Θόδωρος θάρσῃ.

¶

Μ' ἂν ὁ διάολος τὸ φέρῃ
Καὶ κερδήσῃ ἡ ἐλλῆ,
Τὸ μακρὸ μας τὸ κορδόνι,
Θὰ τὸ κάνουμε θηλειὰ !

Don me Xito